

SENTÈNCIA 21-97 DE 15 D'OCTUBRE DE 1997

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que incoada la Causa núm. 237-2/95 pel delict de lesions doloses va ésser processat el querellat Bonaventura G.R. i, vist el Judici Oral, el M. Iltre. Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 3 de febrer de 1.997 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem l'acusat Bonaventura G.R. com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delict major de lesions doloses, amb la concurrència de la circumstància atenuant de menor de 21 anys d'edat, a la pena D'UN ANY DE PRESÓ, del qual SIS MESOS FERMS i la resta condicional qualificada amb l'obligació d'indemnitzar al perjudicat, així com també al pagament de les despeses processals causades i a que indemnitzi al Sr. Marc M.I. en la quantitat de 5.054.136.-pts. Atesa la data del delict objecte d'aquest sumari, un cop ferma aquesta Sentència s'aplicaran els beneficis de l'indult atorgat en data 7 d'abril de 1.996 per SS. EE. els Coprínceps d'Andorra".

II. RESULTANT: Que contra la Sentència abans esmentada s'interposà recurs de Suplicació pel Lletrat Joan Eduard BOSCH ALEU en interès de Bonaventura G.R., el qual al·lega com a motius del recurs: 1) infracció de normes de procediment sempre que hagi produït indefensió. 2) denegació injustificada d'alguna prova que proposada en temps i forma hauria pogut ser d'influència per la decisió de la causa. 3) error en l'apreciació de la prova o violació del dret a la presumpció d'innocència. 4) infracció d'una norma penal substantiva. 5) infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la Sentència.

Pel que fa als motius dels recurs, els fonaments són els següents:

1) El Tribunal de Corts ha infringit l'article 149 del Codi de Procediment Penal al no acollir la demanda de suspensió del judici oral presentada el 24 de setembre de

1.996, que hauria permès al processat justificar l'existència d'una pòlissa d'assegurances "Multirisc Habitació" susceptible de garantir la seva responsabilitat civil. La Sentència no addueix cap motiu explícit per rebutjar aquesta demanda. Aquesta infracció de les normes del procediment deu comportar la nul·litat del judici oral.

2) El recurrent fonamenta aquest motiu amb idèntics arguments que els exposats per defensar el motiu 1).

3) El cop de puny es produeix després d'una situació conflictiva de discussió i d'una provocació prèvia de la pròpia víctima, es dona no expressament a l'ull, però de manera indefinida. Apareix una preterintencionalitat en l'actuació de Bonaventura G.R. que ha de comportar una desqualificació dels fets en delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal.

4) La Sentència ha infringit l'article 67 del Codi Penal que estableix la responsabilitat solidària de la Cia. Asseguradora (Axa) en virtut de la pòlissa Multirisc Habitació contractada que cobreix "en principi" la responsabilitat civil de Bonaventura G.R.

5) Les indemnitzacions dels diferents tipus de perjudici corporal donats a la víctima són excessius a la vista de la jurisprudència en vigor. A més el perit ha fixat una taxa de IPP del 25% per la pèrdua d'un ull sense referir-se a cap barem.

En conseqüència demana al Tribunal Superior de Justícia de requalificar els fets en delictes major de lesions per imprudència; de retenir l'existència de provocació prèvia del perjudicat, i d'una preterintencionalitat en l'actuació del processat; de reduir la pena a 3 mesos de presó condicional, i reduir les indemnitzacions atorgades a la víctima a les sumes següents:

-IPP: 10%..... 1.000.000.-pts.

-Perjudici estètic....inexistent.

-Pretium Doloris... 100.000.-pts

-Perjudici de lleure.. 100.000.-pts.

Finalment que es constati la nul·litat del procediment: Judici Oral i Sentència fins que hi hagi un pronunciament respecte de la responsabilitat civil solidària.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, estranyant-se d'alguns dels motius citats, i

observant d'una part que no ha existit cap provocació abans del cop de puny dirigit per Bonaventura G.R. en estat d'embriac vers la cara de la víctima, i d'altra part que la pòlissa d'assegurances subscrita pel pare del processat no garanteix, en cap cas, les conseqüències danyoses dels actes reprotxats a Bonaventura G.R..

IV.-RESULTANT: Que Maite BOURGEAUD IZA, Advocat de Marc M.I., perjudicat, compareix i sol·licita la confirmació de la Sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: En relació als motius 1, 2 i 4 del recurs: per escrit de 25 de setembre de 1.996, el recurrent sol·licità l'aplaçament de la Vista oral fixada pel 26 de setembre de 1.996, per tal que fos cridada en la causa la Companyia d'Assegurances "AXA", a través de la qual el seu pare havia subscrit una pòlissa "Multirisc Habitació". Que no es pot reprotxar al Tribunal de Corts d'haver rebutjat la demanda tendent a l'aplaçament de la Vista Oral en la mesura que, d'una part el principi de garantia dels drets de la defensa no autoritza les parts dels procés de retardar-ne abusivament el curs presentant de manera injustificada demandes tardives, d'altra part el caràcter aleatori del contracte d'assegurança exclou manifestament la garantia, per l'assegurador, de les conseqüències danyoses dels actes voluntaris comesos per l'assegurat.

II. CONSIDERANT: Sobre el segon motiu de recurs: en resurt dels testimonis recollits a l'acte de la Vista oral, que Bonaventura G.R. es va dirigir vers Marc M.I., que no coneixia, i li va donar un cop de puny tocant-li l'ull, sense raó aparent ni discussió prèvia; que cap element permet evidenciar la existència d'una provocació per part de la víctima. Un dels testimonis, amic del processat precisà a més que aquell "és nerviós de natura". Que per tant el delicte major de lesions doloses tipificat a l'article 193 del Codi Penal està constituït des del moment en que existeix un acte voluntari de violència, sigui quin sigui el mòbil que l'hagi ocasionat, i encara que el seu autor no hagués volgut ocasionar el resultat danyós que es va produir, que en aquestes condicions el Tribunal de Corts va qualificar encertadament com a delicte major de lesions doloses els fets produïts pel recurrent.

III. CONSIDERANT: Sobre el 5è motiu del recurs, que el Dr. ESTEBAN, designat perit, ha fixat una IPP del 25%, un perjudici estètic mínim (1/7), un Pretium Doloris considerable, un perjudici de lleure "moderat/mitjà"; que la pèrdua d'un ull es habitualment avaluada segons els barems funcionals indicatius de les incapacitats en dret comú a 25%.

Que el punt d'incapacitat retingut pel Tribunal de Corts correspon, compte tingut de l'edat de la víctima i de la incidència laboral, a les sumes habitualment atorgades per la jurisprudència per les IPP d'importància similar (veure Sentència de 19 de febrer de 1.995, TC, Causa 39-1/94; barems de la Cour d'Appel de Toulouse- Any 1.996)

Que les indemnitzacions atorgades per la reparació dels altres tipus de perjudicis corporals n'apareixen moderades per referència als barems anteriorment citats, per tant la Sentència del T.C. ha de ser confirmada en aquest punt.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per Bonaventura G.R.

2.- Confirmar en totes les seves disposicions la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 3 de febrer de 1.997 en la Causa 237-2/95.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Acordar a la pena de presó de llibertat imposada els beneficis dels indults de 6 mesos i 3 mesos atorgats per Decret dels Excms. Coprínceps d'Andorra, respectivament en dates 7 d'abril de 1.996 i 15 de setembre de 1.997.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.